

Fürth forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1999/85⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3, stk. 7, og artikel 5, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3677/86⁽²⁾, fortolkes således, at en aktiv forædling, der er blevet bevilget ved bevilling til egenforædling for en person, der be- eller forarbejder ikke-fællesskabsvarer for egen regning, også omfatter be- eller forarbejdning af ikke-fællesskabsvarer, som foretages af den pågældende i henhold til en lønforarbejdningskontrakt med en ordregiver, der er etableret i Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 351 af 12. 12. 1986, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. september 1991 af Finanzgericht München i sagen Gebr. Weis GmbH mod Hauptzollamt Würzburg

(Sag C-292/91)

(91/C 331/17)

Ved kendelse afsagt den 13. september 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. november 1991, har Finanzgericht München i sagen Gebr. Weis GmbH mod Hauptzollamt Würzburg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artiklerne 366 og 368 i akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse, sammenholdt med artikel 1 i forordning (EØF) nr. 449/86⁽¹⁾ af 24. februar 1986, fortolkes således, at varer, der havde oprindelse i Portugal, efter artikel 1 i protokol nr. 3 til samarbejdsaftalen mellem EØF og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien i samhandelen mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Jugoslavien i 1986 skulle anses for varer med oprindelse i Fællesskabet, og er det herved af betydning, om varerne befandt sig i fri omsætning i det oprindelige Fællesskab?

⁽¹⁾ EFT nr. L 50 af 28. 2. 1986, s. 40.

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Var toldmyndighedens fejl ved at behandle sådanne varer som varer med oprindelse i Fællesskabet kendelig for den erhvervsdrivende?

Sag anlagt den 20. november 1991 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-293/91)

(91/C 331/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. november 1991 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Etienne Lasnet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁾, og i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke har givet underretning om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, med hvilke den mener at have opfyldt sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv, eller idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til EØF-Traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, er medlemsstaterne forpligtet til at overholde de gennemførelsesfrister, som er fastsat i direktiverne. I det foreliggende tilfælde er fristen udløbet den 30. juli 1988, uden at Frankrig har givet Kommissionen underretning om at have gennemført de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme det i Kommissionens påstande anførte direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985, s. 29.